

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (dešimtoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. rugsėjo 21 d.*

„Apeliacinis skundas — Sanglaudos fondas — Finansinės paramos sumažinimas — Europos Komisijos sprendimo priėmimo procedūra — Termino egzistavimas — Nustatyto termino nesilaikymas — Pasekmės“

Byloje C-140/15 P

dėl 2015 m. kovo 24 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Europos Komisija, atstovaujama S. Pardo Quintillán ir D. Recchia, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai

Ispanijos Karalystei, atstovaujamai A. Rubio González,

ieškovei pirmojoje instancijoje,

palaikomai

Nyderlandų Karalystės, atstovaujamos B. Koopman ir M. Bulterman,

įstojusios į apeliacinį procesą šalies,

TEISINGUMO TEISMAS (dešimtoji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkas F. Biltgen (pranešėjas), teisėjai A. Borg Barthet ir M. Berger,

generalinis advokatas M. Wathelet,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: ispanų.

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu Europos Komisija prašo panaikinti 2015 m. sausio 20 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Ispanija / Komisija* (T-111/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:28, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo buvo panaikintas 2011 m. gruodžio 22 d. Komisijos sprendimas C(2011) 9990, kuriuo sumažinta Sanglaudos fondo parama šiems projektams: „Kietųjų atliekų tvarkymas Estremadūroje 2001 m.“ (CCI 2001.ES.16.C.PE.043), „Asenizacijos sistema ir vandentiekis hidrografiniame Duero baseine 2001 m.“ (CCI 2000.ES.16.C.PE.070), „Kietųjų atliekų tvarkymas Valensijoje 2001 m. – II grupė“ (CCI 2001.ES.16.C.PE.026) ir „Bierzo Bajo asenizacijos sistema ir nuotekų valymas“ (CCI 2000.ES.16.C.PE.036, toliau – ginčijamas sprendimas).

I – Teisinis pagrindas

- 2 1994 m. gegužės 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1164/94, įsteigiančio Sanglaudos fondą (OL L 130, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 14 sk., 1 t., p. 9), iš dalies pakeisto 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1264/1999 (OL L 161, p. 57; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 14 sk., 1 t., p. 73) ir 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1265/1999 (OL L 161, p. 62; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 14 sk., 1 t., p. 78; toliau – iš dalies pakeistas Reglamentas Nr. 1164/94), 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Fondas finansiškai prisideda prie projektų, kurie padeda siekti Europos Sąjungos sutartyje nustatytų tikslų aplinkos apsaugos ir transeuropinių transporto infrastruktūros tinklų srityse valstybėse narėse, kurių bendrasis nacionalinis produktas (BNP), tenkantis vienam gyventojui ir nurodytas perkamosios galios paritetais, yra mažesnis nei 90 % Bendrijos vidurkio, ir kurios yra priėmusios programą [SESV 126] straipsnyje nustatytoms ekonominės konvergencijos sąlygoms įgyvendinti.“

- 3 Iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 8 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Iš Fondo finansuojami projektai turi atitikti Sutarties nuostatas, pagal ją patvirtintas priemones ir Bendrijos politikos kryptis, tarp jų tas, kurios susijusios su aplinkos apsauga, transportu, transeuropiniais tinklais, konkurencija ir viešojo pirkimo sutarčių sudarymu.“

- 4 Iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 12 straipsnyje nurodyta:

„1. Neatmesdamos Komisijos atsakomybės už [Europos] Bendrijos [bendro] biudžeto vykdymą, valstybės narės pirmiausia išsipareigoja dėl projektų finansų kontrolės. Tuo tikslu priemonės, kurių jos imasi, sudaro:

<...>

- c) užtikrinimas, kad projektai valdomi vadovaujantis visomis galiojančiomis Bendrijos taisyklėmis, o jų žinioje esančios lėšos naudojamos vadovaujantis patikimo finansų valdymo principais;

<...>“

- 5 Iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo „Įgyvendinimo nuostatos“ H straipsnyje „Finansiniai koregavimai“ nustatyta:

„1. Jeigu po reikalingų patikrinimų Komisija nusprendžia, kad:

- a) projekto įgyvendinimas nepateisina jam skirtos paramos ar jos dalies, įskaitant neįvykdytą vieną iš sprendime suteikti paramą nurodytų sąlygų ir pirmiausia bet kuri svarbų pakeitimą, turintį įtakos įgyvendinamo projekto pobūdžiui ar sąlygoms, dėl kurio nebuvo prašoma Komisijos pritarimo, arba

b) yra neatitikimų, susijusių su Fondo parama, ir atitinkama valstybė narė nesiėmė būtinų koreguojančių priemonių,

Komisija gali sustabdyti paramos atitinkamam projektui teikimą ir, nurodžiusi priežastį, prašo valstybės narės pateikti savo komentarus per nustatytą laiką.

Jeigu valstybė narė nepritaria Komisijos pastaboms, valstybė narė yra kviečiama į Komisijos posėdį, kuriame abi šalys stengiasi susitarti dėl pastabų ir padarytinių išvadų.

2. Jei per tris mėnesius nesusitariama, Komisija savo pačios nustatyto termino pabaigoje tinkama tvarka ir atsižvelgusi į visus valstybės narės pateiktus komentarus nusprendžia:

<...>

b) padaryti reikiamus finansinius koregavimus. Tai reiškia visos arba dalies paramos projektui atšaukimą.

Šie sprendimai priimami laikantis proporcingumo principo. Komisija, priimdama sprendimą dėl koreguotinos sumos, atsižvelgia į neatitikimo ar pakeitimo rūšį ir valdymo ar kontrolės sistemų visų trūkumų galimo finansinio poveikio mastą. Paramos sumažinimas arba atšaukimas lemia visų išmokėtų sumų susigrąžinimą.

<...>

4. Komisija nustato išsamias 1–3 dalių įgyvendinimo taisykles ir apie tai informuoja valstybes nares ir Europos Parlamentą.“

6 2002 m. liepos 29 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1386/2002, nustatančio išsamias Reglamento Nr. 1164/94 įgyvendinimo taisykles dėl Sanglaudos fondo paramos valdymo ir kontrolės sistemų bei finansinių koregavimų atlikimo tvarkos (OL L 201, p. 5; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 14 sk., 1 t., p. 162), 18 straipsnyje nurodyta:

„1. Laikas, per kurį atitinkama valstybė narė gali atsakyti į prašymą Reglamento (EB) Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 1 dalies pirmojoje pastraipoje nustatyta tvarka pateikti savo pastabas, yra du mėnesiai, išskyrus deramai pagrįstus atvejus, kai Komisija gali sutikti nustatyti ir ilgesnį laiką.

2. Jeigu Komisija siūlo atlikti finansinius koregavimus ekstrapoliavimo metodu arba nustačius vienodo dydžio sumą, valstybei narei yra suteikiama galimybė, tikrinant atitinkamus dokumentus, parodyti, kad tikrasis pažeidimo mastas buvo mažesnis nei buvo nustačiusi Komisija. Valstybė narė, susitarusi su Komisija, gali apriboti tokio patikrinimo mastą atitinkama tam tikrų dokumentų santykinė dalimi arba atrinktais dokumentais.

Išskyrus deramai pagrįstus atvejus, laikas, nustatytas tokiam patikrinimui, neturi būti ilgesnis nei dar vienas dviejų mėnesių laikotarpis pasibaigus 1 dalyje minėtam dviejų mėnesių laikotarpiui. Tokio patikrinimo rezultatai yra tikrinami Reglamento (EB) Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 1 dalies antrojoje pastraipoje nustatyta tvarka. Komisija atsižvelgia į visus valstybės narės per nustatytą terminą pateiktus įrodymus.

3. Jeigu valstybė narė prieštarauja Komisijos pastaboms ir vyksta svarstymas Reglamento (EB) Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 1 dalies antrojoje pastraipoje nustatyta tvarka, trijų mėnesių laikotarpis, per kurį Komisija gali priimti sprendimą to reglamento II priedo H straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, pradedamas skaičiuoti nuo svarstymo dienos.“

- 7 Iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalies formuluotė skiriasi pagal šios nuostatos kalbines versijas. Iš tiesų iš jos versijos prancūzų kalba, pagal kurią šalims nesusitarus Komisija nusprendžia „per tris mėnesius“, matyti, kad joje nurodytas trijų mėnesių terminas susijęs su sprendimo dėl finansinių koregavimų priėmimu. Tačiau kitose tos pačios nuostatos kalbinėse versijose šis trijų mėnesių terminas susijęs su susitarimo tarp šalių nebuvimu.
- 8 Remiantis Reglamento Nr. 1386/2002 18 straipsnio 3 dalimi, kurioje aiškiai nurodyta iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalis, Komisija pagal šio H straipsnio 2 dalį turi trijų mėnesių laikotarpį sprendimui dėl finansinio koregavimo priimti, o šis terminas pradedamas skaičiuoti nuo posėdžio dienos. Remiantis visomis šio 18 straipsnio 3 dalies kalbinėmis versijomis matyti, kad nėra jokių neatitikimų dėl šios nuostatos formuluotės.
- 9 Iš dalies pakeistas Reglamentas Nr. 1164/94 taikytas 2000–2006 m. laikotarpiu. Reglamentas Nr. 1386/2002 pagal jo 1 straipsnį taikomas priemonėms, pirmą kartą patvirtintoms po 2000 m. sausio 1 d.
- 10 Pagal iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 16 straipsnio 1 dalį šis reglamentas turėjo būti peržiūrėtas ne vėliau kaip 2006 m. gruodžio 31 d.
- 11 Taigi iš dalies pakeistas Reglamentas Nr. 1164/94 panaikintas 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1084/2006, įsteigiančiu Sanglaudos fondą ir panaikinančiu Reglamentą Nr. 1164/94 (OL L 210, p. 79).
- 12 Pagal Reglamento Nr. 1084/2006 5 straipsnį „šis reglamentas netrukdo tęsti ar keisti, taip pat visiškai arba iš dalies atšaukti projekto ar kita forma teikiamos paramos, kurią Komisija patvirtino remdamasi Reglamentu (EB) Nr. 1164/94, kuris ir toliau bus taikomas tai paramai ar projektams iki jų pabaigos“.
- 13 Remiantis Reglamento Nr. 1084/2006 6 straipsniu, iš dalies pakeistas Reglamentas Nr. 1164/94 panaikintas „[n]epažeidžiant [2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1083/2006, nustatančio bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo bei panaikinančio Reglamentą (EB) N. 1260/1999 (OL L 210, p. 25).] 105 straipsnio 1 dalies ir šio reglamento 5 straipsnio nuostatų“.
- 14 Reglamento Nr. 1083/2006 100 straipsnyje „Procedūra“ išdėstyta:

„1. Prieš priimdama sprendimą dėl finansinio koregavimo, Komisija pradeda procedūrą, informuodama valstybę narę apie savo preliminarias išvadas ir prašydama jos per du mėnesius pateikti savo pastabas.

Jeigu Komisija siūlo ekstrapoliacija grindžiamą finansinį koregavimą arba vienodo dydžio koregavimą, valstybei narei suteikiama galimybė įrodyti, nagrinėjant atitinkamus dokumentus, kad faktinis pažeidimo mastas buvo mažesnis nei nustatė Komisija. Gavusi Komisijos sutikimą, valstybė narė gali apriboti tyrimo mastą ir nagrinėti tik atitinkamų dokumentų dalį arba atrinktus dokumentus. Šiam tyrimui skirtas laikas negali viršyti dar vieno dviejų mėnesių laikotarpio, praėjus pirmoje pastraipoje nurodytiems dviems mėnesiams, išskyrus deramai pagrįstus atvejus.

2. Komisija atsižvelgia į visus valstybės narės per 1 dalyje minėtą terminą pateiktus įrodymus.

3. Jeigu valstybė narė nesutinka su Komisijos preliminariomis išvadomis, ji yra kviečiama į Komisijos posėdį, kuriame abi pusės, bendradarbiaudamos partnerystės pagrindu, stengiasi susitarti dėl pastabų ir darytinių išvadų.

4. Susitarus, valstybė narė gali vėl panaudoti atitinkamus Bendrijos fondus laikantis 98 straipsnio 2 dalies antros pastraipos.

5. Nesusitarus, Komisija priima sprendimą dėl finansinio koregavimo per šešis mėnesius nuo posėdžio datos, atsižvelgdama į visą procedūros metu pateiktą informaciją ir pastabas. Jei posėdis neįvyksta, šešių mėnesių laikotarpis pradedamas skaičiuoti praėjus dviems mėnesiams nuo Komisijos kvietimo išsiuntimo datos.“

15 Reglamento Nr. 1083/2006 105 straipsnyje „Pereinamojo laikotarpio nuostatos“ nurodyta:

„1. Šis reglamentas neturi įtakos bendrai iš struktūrinių fondų finansuojamos paramos ar bendrai iš Sanglaudos fondo finansuojamo projekto tęstinumui ar keitimui, kuriuos patvirtino Komisija, remdamasi Reglamentais (EEB) Nr. 2052/88 <...>, (EEB) Nr. 4253/88 <...>, <...> Nr. 1164/94 <...> ir (EB) Nr. 1260/1999 arba bet kuriais kitais teisės aktais, kurie tai paramai taikomi 2006 m. gruodžio 31 d. ir kurie tai paramai ar atitinkamiems projektams taikomi ir po tos datos iki jų užbaigimo, įskaitant visos paramos ar projekto arba jų dalies atšaukimą.

2. Priimdama sprendimus dėl veiksmų programų, Komisija atsižvelgia į visą bendrai iš struktūrinių fondų finansuojamą paramą ar visus bendrai iš Sanglaudos fondo finansuojamus projektus, Tarybos ar Komisijos patvirtintus prieš įsigaliojant šiam reglamentui ir turinčius finansinių pasekmių laikotarpiu, kurių apima tos veiksmų programos.

3. Nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1260/1999 31 straipsnio 2 dalies, 32 straipsnio 4 dalies ir 37 straipsnio 1 dalies, automatiškai panaikinami įsipareigojimai išmokėti dalines bendrai finansuojamas iš [Europos regioninės plėtros fondo (ERPF) ar Europos socialinio fondo (ESF)] paramos sumas, Komisijos patvirtintas 2000 m. sausio 1 d.–2006 m. gruodžio 31 d., dėl kurių per 15 mėnesių nuo finansavimo reikalavimus atitinkančių išlaidų galutinio termino, nurodyto sprendime, kuriuo skiriamos fondų lėšos, Komisijai nebuvo pateikta patvirtinta iš tikrųjų sumokėtų išlaidų ataskaita, galutinė įgyvendinimo ataskaita ir to reglamento 38 straipsnio 1 dalies f punkte nurodyta ataskaita, ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo to termino, nuo kurio neteisėtai išmokėtos sumos turi būti grąžintos.

Apskaičiuojant sumą, kurios išmokėjimo įsipareigojimas turi būti automatiškai panaikintas, neatsižvelgiama į veiksmams arba programoms skirtas sumas, kurių mokėjimas buvo sustabdytas dėl stabdantį poveikį turinčio teismo ar administracinio nagrinėjimo.“

16 Reglamento Nr. 1083/2006 108 straipsnio „Įsigaliojimas“ pirmoje ir antroje pastraipose nustatyta:

„Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

1–16, 25–28, 32–40, 47–49, 52–54, 56, 58–62, 69–74, 103–105 ir 108 straipsniuose išdėstytos nuostatos taikomos nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos tik 2007–2013 m. laikotarpio programoms. Kitos nuostatos taikomos nuo 2007 m. sausio 1 d.“

17 Reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 buvo panaikintas 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondai, Europos žemės ūkio fondai kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondai bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondai taikytinos bendrosios nuostatos ir panaikinamas Reglamentas Nr. 1083/2006 (OL L 347, p. 320 ir klaidų ištaisymas OL L 200, 2016, p. 140).

18 Reglamento Nr. 1303/2013 145 straipsnyje nustatyta:

„1. Prieš priimdama sprendimą dėl finansinės pataisos, Komisija pradeda procedūrą, informuodama valstybę narę apie preliminarias savo tyrimo išvadas ir prašydama jos per du mėnesius pateikti savo pastabas.

2. Jeigu Komisija siūlo finansinę pataisą apskaičiuoti ekstrapoliuojant arba taikant fiksuotą dydį, valstybei narei suteikiama galimybė įrodyti, nagrinėjant atitinkamus dokumentus, kad faktinis pažeidimo mastas buvo mažesnis nei nustatė Komisija. Susitarusi su Komisija, valstybė narė gali nagrinėti tik atitinkamų dokumentų dalį arba atrinktus dokumentus. Išskyrus tinkamai pagrįstus atvejus, laikas, nustatytas tam nagrinėjimui, neturi būti ilgesnis nei dar vienas dviejų mėnesių laikotarpis pasibaigus 1 dalyje minėtam dviejų mėnesių laikotarpiui.

3. Komisija atsižvelgia į visus valstybės narės per 1 ir 2 dalyse nurodytą terminą pateiktus įrodymus.

4. Jeigu valstybė narė nesutinka su preliminariomis Komisijos išvadomis, ji yra kviečiama į Komisijos posėdį, siekiant užtikrinti, kad Komisija turėtų visą reikiamą informaciją ir pastabas išvadoms dėl finansinės pataisos taikymo pagrįsti.

5. Pasiekus susitarimą ir nedarant poveikio šio straipsnio 7 daliai, valstybė narė gali dar kartą panaudoti atitinkamas fondų lėšas, laikydamosi 143 straipsnio 3 dalies.

6. Norėdama taikyti finansines pataisas Komisija per šešis mėnesius nuo posėdžio dienos arba, jei valstybė narė sutinka po posėdžio pateikti tokią papildomą informaciją – nuo papildomos informacijos gavimo dienos įgyvendinimo aktu priima sprendimą. Komisija atsižvelgia į visą per procedūrą pateiktą informaciją ir pastabas. Jei posėdis neįvyksta, šešių mėnesių laikotarpis pradedamas skaičiuoti praėjus dviem mėnesiams nuo Komisijos kvietimo atvykti į posėdį išsiuntimo dienos.

7. Jeigu vykdydama pareigas pagal 75 straipsnį Komisija arba Europos Audito Rūmai nustato pažeidimų, kurie rodo didelius valdymo ir kontrolės sistemų veiksmingo veikimo trūkumus, atliekamos finansinės pataisos, dėl kurių sumažėja fondų ir [Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondo (EJRŽF)] parama veiksmų programai.

Pirma pastraipa netaikoma, jei esama didelių valdymo ir kontrolės sistemų veiksmingo veikimo trūkumų, kurie prieš juos nustatant Komisijai arba Europos Audito Rūmams:

- a) buvo nurodyti valdymo pareiškime, metinėje kontrolės ataskaitoje ar audito nuomonėje, pateiktose Komisijai pagal Finansinio reglamento 59 straipsnio 5 dalį, arba kitose Komisijai pateiktose audito institucijos audito ataskaitose ir buvo imtasi tinkamų priemonių; arba
- b) jiems panaikinti valstybė narė taikė [nustatytas] atitinkamas taisomąsias priemones.

Didelių valdymo ir kontrolės sistemų veiksmingo veikimo trūkumų vertinimas grindžiamas taikytina teise, jei buvo pateikti atitinkami valdymo pareiškimai, metinės kontrolės ataskaitos ir audito nuomonės.

Priimdama sprendimą dėl finansinės pataisos, Komisija:

- a) vadovaujasi proporcingumo principu, atsižvelgdama į didelio valdymo ir kontrolės sistemų veiksmingo veikimo trūkumo pobūdį bei sunkumą ir į jo lemiamas finansines pasekmes Sąjungos biudžetui;
- b) nustatyto arba ekstrapoliuoto dydžio pataisos taikymo tikslais neįtraukia anksčiau valstybės narės nustatytų neteisėtų išlaidų, dėl kurių buvo pakoreguotos sąskaitos pagal 139 straipsnio 10 dalį, taip pat išlaidų, dėl kurių vyksta teisėtumo ir tvarkingumo vertinimas pagal 137 straipsnio 2 dalį;
- c) nustatydamas likutinę riziką Sąjungos biudžetui, atsižvelgia į išlaidoms valstybės narės taikytas nustatyto arba ekstrapoliuoto dydžio pataisas, kurias valstybė narė taikė kitų jos nustatytų didelių trūkumų atveju.

8. Konkrečiai EJRŽF taikomose taisyklėse gali būti nustatytos papildomos procedūrinės taisyklės dėl finansinių pataisų, nurodytų 144 straipsnio 7 dalyje.“

19 Pagal Reglamento Nr. 1303/2013 154 straipsnio antrą pastraipą jo 145 straipsnis taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d.

II – Faktinės bylos aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

20 Faktinės bylos aplinkybės nurodytos skundžiamo sprendimo 1–9 punktuose ir jas galima apibendrinti taip, kaip nurodyta toliau.

21 2000 m. gruodžio 29 d. Sprendimu C(2000) 4331, 2001 m. gruodžio 18 d. sprendimais C(2001) 3609 ir C(2001) 4047 ir 2002 m. balandžio 19 d. Sprendimu C(2002) 759 Komisija suteikė finansinę paramą iš Sanglaudos fondo lėšų keturiems Ispanijos Karalystės įgyvendintiems projektams.

22 Tai yra projektai:

— „[k]ietųjų atliekų tvarkymas Estremadūroje 2001 m.“ (CCI 2001.ES.16.C.PE.043, toliau – pirmasis projektas),

— „[a]senizacijos sistema ir vandentiekis hidrografiniame Duero baseine 2001 m.“ (CCI 2000.ES.16.C.PE.070, toliau – antrasis projektas),

— „[k]ietųjų atliekų tvarkymas Valensijoje 2001 m. – II grupė“ (CCI 2001.ES.16.C.PE.026, toliau – trečiasis projektas) ir

— „Bierzo Bajo asenizacijos sistema ir nuotekų valymas“ (CCI 2000.ES.16.C.PE.036, toliau – ketvirtasis projektas).

23 Iš Ispanijos valdžios institucijų gavusi deklaraciją dėl kiekvieno iš šių projektų užbaigimo Komisija 2009 m. kovo 9 d. ir 2010 m. kovo 26 d., gegužės 12 d. ir birželio 30 d. raštais joms pateikė pasiūlymus dėl užbaigimo, kiekvienu atveju įtraukusi finansinį koregavimą, pagrįstą pažeidimų egzistavimu.

24 Ispanijos valdžios institucijoms nesutikus su šiais pasiūlymais dėl užbaigimo ir pateikus Komisijai papildomos informacijos šiuo klausimu, Komisija jas pakvietė į 2010 m. lapkričio 22 d. ir 23 d. posėdį.

25 Kadangi per šį posėdį šalims nepavyko susitarti dėl visų nurodytų klausimų, Ispanijos valdžios institucijos Komisijai pateikė naujos informacijos 2010 m. gruodžio 23 d. ir 2011 m. kovo 25 d. raštais.

26 2011 m. gruodžio 22 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą.

27 Šiame sprendime Komisija pirmiausia nurodė, kad nustatė pažeidimų, susijusių, pirma, su Sąjungos ir nacionalinės teisės aktais viešųjų pirkimų srityje ir, antra, teisės aktais dėl išlaidų priemonėms, kurias bendrai finansuoja Sanglaudos fondas, tinkamumo.

28 Tada Komisija nurodė nustatytus pažeidimus. Pažeidimai yra tokie:

— su pirmuoju projektu susijusių sutarčių atveju taikyti sutarties sudarymo kriterijai, nesuderinami su Ispanijos vidaus teisės nuostata dėl viešojo pirkimo sutarčių sudarymo,

- su antruoju projektu susijusių sutarčių atveju patvirtintos pridėtinės vertės mokesčio išlaidos, nors šias išlaidas buvo galima susigrąžinti, todėl jos buvo netinkamos finansuoti pagal 2003 m. sausio 6 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 16/2003, nustatančio specialias išsamias Reglamento Nr. 1164/94 įgyvendinimo taisykles dėl išlaidų priemonėms, kurias dalinai finansuoja Sanglaudos fondas, tinkamumo (OL L 2, p. 7; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 14 sk., 1 t., p. 189), 11 straipsnį,
  - su trečiuoju projektu susijusių sutarčių atveju taikyta derybų procedūra, iš anksto nepaskelbus skelbimo apie sutartį, pažeidžiant, pirma, 1993 m. birželio 14 d. Tarybos direktyvos 93/37/EEB dėl viešojo darbų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo (OL L 199, p. 54; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 2 t., p. 163) 7 straipsnio 3 dalies d punktą ir, antra, 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyvos 92/50/EEB dėl viešojo paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo (OL L 209, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 322) 11 straipsnio 3 dalies e punktą,
  - su ketvirtuoju projektu susijusių sutarčių atveju taikyta derybų procedūra, iš anksto nepaskelbus skelbimo apie sutartį, pažeidžiant, pirma, Direktyvos 93/37 7 straipsnio 3 dalies d punktą ir, antra, Direktyvos 92/50 11 straipsnio 3 dalies e punktą.
- 29 Atsižvelgiant į šiuos pažeidimus, ginčijamu sprendimu iš Sanglaudos fondo suteikta finansinė parama sumažinta tokiomis dalimis:
- pirmojo projekto – 209 049,71 EUR,
  - antrojo projekto – 218 882,98 EUR,
  - trečiojo projekto – 7 757 675,20 EUR ir
  - ketvirtojo projekto – 1 005 053,93 EUR.

III – Ieškinys Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 30 Ispanijos Karalystė pareiškė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo. Šį ieškinį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2012 m. kovo 7 d.
- 31 Grįsdama ieškinį ji nurodė keturis pagrindus, susijusius atitinkamai su Reglamento Nr. 1386/2002 18 straipsnio 3 dalies, iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio pažeidimu, teisėtų lūkesčių apsaugos principo nepaisymu ir motyvavimo nebuvimu, pakenkiant proporcingumo principo, skelbiamo iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnyje, taikymui.
- 32 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą sprendimą.
- 33 Šiuo klausimu Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 22 punkte pirmiausia priminė, kad Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog remiantis taikytinų teisės aktų sisteminė analize darytina išvada, kad priimdama sprendimą dėl finansinio koregavimo, susijusio su Sanglaudos fondo lėšomis, nuo 2000 m. Komisija turi laikytis tam tikro termino, kurio trukmė skiriasi atsižvelgiant į taikytinas nuostatas (šiuo klausimu žr. 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 76, 82, 83, 93 ir 94 punktus ir 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 76, 82, 83, 93 ir 94 punktus).

- 34 Skundžiamo sprendimo 23–25 punktuose Bendrasis Teismas toliau nurodė, kad pagal kartu taikomas iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalies ir Reglamento Nr. 1386/2002 18 straipsnio 3 dalies nuostatas terminas, per kurį Komisija turi priimti sprendimą dėl finansinio koregavimo, yra trys mėnesiai nuo posėdžio dienos (2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 95 punktas ir 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 95 punktas). Jis nusprendė, kad pagal Reglamento Nr. 1083/2006 100 straipsnio 5 dalį Komisija priima sprendimą dėl finansinio koregavimo per šešis mėnesius po posėdžio, o jeigu posėdis neįvyko, šešių mėnesių laikotarpis prasideda po dviejų mėnesių nuo Komisijos kvietimo į posėdį atitinkamai valstybei narei išsiuntimo datos (2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 96 punktas ir 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 96 punktas). Jis taip pat priminė, kad pagal Reglamento Nr. 1303/2013 145 straipsnio 6 dalį Komisija turi priimti sprendimą per šešis mėnesius po posėdžio datos arba papildomos informacijos gavimo datos, kai valstybė narė sutinka pateikti šią informaciją po posėdžio, suprantant taip, kad neįvykus posėdžiui šešių mėnesių laikotarpis prasideda po dviejų mėnesių nuo Komisijos kvietimo į posėdį atitinkamai valstybei narei išsiuntimo (2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 97 punktas ir 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 97 punktas).
- 35 Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 26 ir 27 punktuose nurodė, kad nors Reglamentas Nr. 1265/1999, kuriuo iš dalies pakeistas Reglamentas Nr. 1164/94, įsigaliojo 2000 m. sausio 1 d., remiantis Reglamento Nr. 1083/2006 108 straipsnio antra pastraipa jo 100 straipsnis tapo taikytinas nuo 2007 m. sausio 1 d., įskaitant ankstesnes nei 2007–2013 m. laikotarpio programas. Be to, jis pažymėjo, jog tai atitinka principą, kad procedūros taisyklės taikomos iškart, kai tik įsigalioja (2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 98 punktas ir 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 98 punktas). Bendrasis Teismas taip pat pažymėjo, kad pagal Reglamento Nr. 1303/2013 154 straipsnio antrą pastraipą jo 145 straipsnis taikytinas nuo 2014 m. sausio 1 d. (2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 99 punktas ir 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 99 punktas).
- 36 Antra, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 28 punkte priminė, jog Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad jeigu Komisija nesilaiko šių terminų, tai yra esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimas, kurį Sąjungos teismas turi nagrinėti savo iniciatyva (žr. 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 103 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 103 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 37 Skundžiamo sprendimo 29 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad šiuo atveju posėdis įvyko 2010 m. lapkričio 22 ir 23 d., o Komisija ginčijamą sprendimą priėmė 2011 m. gruodžio 22 d., ir tai reiškia, kad ši institucija nesilaikė šešių mėnesių termino, nustatyto Reglamento Nr. 1083/2006 100 straipsnio 5 dalyje.
- 38 Skundžiamo sprendimo 30 ir 31 punktuose Bendrasis Teismas pažymėjo, kad pirmiau nurodytos išvados nepaneigia Komisijos pateiktos pastabos atsakant į Bendrojo Teismo pateiktą klausimą dėl 2014 m. rugsėjo 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija / Komisija* (C-192/13 P, EU:C:2014:2156) ir 2014 m. rugsėjo 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija / Komisija* (C-197/13 P, EU:C:2014:2157), priimtų vykstant procesui Bendrajame Teisme, pasekmių šioje byloje. Minėtose pastabose Komisija nurodė, kad šiuose Teisingumo Teismo sprendimuose „nurodytas bendras termino, kuris prasideda nuo posėdžio dienos, egzistavimo principas, vis dėlto nenagrinėjant nei šios nuostatos, pagal kurią terminas pradedamas skaičiuoti nuo posėdžio dienos, santykio, nei ja siekiamo tikslo, nei galimo termino sustabdymo atvejo“. Šiuo klausimu ji tvirtino, kad Teisingumo Teismo argumentai, Bendrojo Teismo priminti skundžiamo sprendimo 22–27 punktuose, taikytini tik „įprastu“ atveju, kai konkrečios valstybės narės pozicija yra galutinai nustatyta Komisijos surengto posėdžio dieną, t. y. tokiu atveju, kai Komisija turi visus argumentus ir faktines aplinkybes, kuriuos

nurodo konkreti valstybė narė grįsdama savo poziciją, ir dėl to gali priimti sprendimą. Tačiau Komisija dažnai sutinka tęsti dialogą po posėdžio konkrečios valstybės narės prašymu ir atsižvelgdama į šios valstybės interesus, o tokiu atveju reiktų nuspręsti, kad dialogo tęsimas tarp šalių nutraukia terminą, Komisijai nustatytą sprendimui priimti, ir kad šis terminas pradedamas skaičiuoti tik pabaigus šį dialogą.

- 39 Bendrasis Teismas atmetė šiuos argumentus dėl motyvų, nurodytų skundžiamo sprendimo 32–36 punktuose.
- 40 Pirma, Komisija pati pripažino, kad šiuo atveju Reglamento Nr. 1083/2006 100 straipsnio 5 dalis *ratione temporis* taikytina nagrinėjamu atveju.
- 41 Antra, kaip matyti iš 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija* (C-192/13 P, EU:C:2014:2156) ir 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija* (C-197/13 P, EU:C:2014:2157), šia nuostata ji bendrai įpareigota priimti sprendimą dėl finansinio koregavimo per šešis mėnesius nuo surengto posėdžio, kuriame dalyvauja konkreti valstybė narė. Joje numatyta tik viena šios taisyklės išimtis, t. y. kai posėdis neįvyksta. Tačiau joje nenumatyta leidžianti nukrypti nuostata, taikytina tuo atveju, kai Komisija ir atitinkama valstybė narė pageidauja tęsti dialogą pasibaigus posėdžiui. Taigi ji skiriasi nuo Reglamento Nr. 1303/2013 145 straipsnio 6 dalies, kurioje aiškiai nurodytas Komisijos numatytas atvejis, bet kuri taikytina tik nuo 2014 m. sausio 1 d.
- 42 Trečia, sistemiškai aiškinant nagrinėjamas nuostatas, taikytas Teisingumo Teismo, aiškiai matyti, kad nors Komisijai nustatytas terminas priimti sprendimą taikytiniais teisės aktais buvo keistas kelis kartus, Sąjungos teisės aktų leidėjas kiekvieną kartą siekė nustatyti jai konkretų terminą, manydamas, kad ir Sąjungos, ir jos valstybių narių interesus atitinka tai, kad finansinio koregavimo procedūra būtų nuspėjama, o tai reiškia, kad galutinis sprendimas turi būti priimtas per nustatytą terminą, paliekant Komisijai pakankamai laiko priimti šį sprendimą (šiuo klausimu žr. 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 84–86 ir 88 punktus ir 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 84–86 ir 88 punktus).
- 43 Remiantis šiais argumentais darytina išvada, kad net jeigu Komisija ir atitinkama valstybė narė susitaria tęsti dialogą po posėdžio, galutinis sprendimas dėl finansinio koregavimo turėtų būti priimtas per šešių mėnesių terminą, skaičiuojamą nuo posėdžio datos bet kuriuo atveju, kai Reglamento Nr. 1083/2006 100 straipsnio 5 dalis taikytina *ratione temporis*, skirtingai nuo atvejo, patenkančio į Reglamento Nr. 1303/2013 145 straipsnio 6 dalies taikymo sritį.
- 44 Ketvirta, iš 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija* (C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 10–12 punktai) ir 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija* (C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 10–12 punktai) matyti, kad dialogas tarp šalių buvo tęsiamas pasibaigus posėdžiui dviejose nagrinėtose bylose ir kad Komisija priėmė ginčijamą sprendimą šiose bylose greičiau nei per šešis mėnesius pasibaigus šiam dialogui vienoje iš bylų; į šias aplinkybes Teisingumo Teismas aiškiai būtų atsižvelgęs, jeigu jis būtų siekęs apriboti šiuose sprendimuose pateikto aiškinimo apimtį.
- 45 Atsižvelgęs į visus išdėstytus argumentus, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 37 punkte nusprendė, kad ginčijamas sprendimas buvo priimtas neteisėtai, todėl turi būti panaikintas.

IV – Šalių reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

- 46 Komisija Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą sprendimą,
  - grąžinti bylą Bendrajam Teismui nagrinėti iš naujo ir

— priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

47 Ispanijos Karalystė Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti apeliacinį skundą ir

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

48 2016 m. sausio 27 d. dešimtosios kolegijos pirmininko sprendimu Nyderlandų Karalystei buvo leista įstoti į bylą palaikyti Ispanijos Karalystės reikalavimų.

V – Dėl apeliacinio skundo

49 Grįsdama apeliacinį skundą Komisija nurodo du pagrindus, susijusius su Bendrojo Teismo padaryta teisės klaida dėl, pirmiausia, termino priimti sprendimą dėl finansinių koregavimų nustatymo ir, jeigu nebūtų pritarta pirmajam pagrindui, dėl šio termino pobūdžio nustatymo ir jo nesilaikymo pasekmių.

A – Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo

1. Šalių argumentai

50 Pirmajame pagrinde Komisija teigia, jog Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad ši institucija privalo priimti sprendimą dėl finansinio koregavimo per tam tikrą terminą, kurio trukmė nustatyta teisės aktais, galiojančiais Komisijos ir atitinkamos valstybės narės posėdžio dieną.

51 Šį pagrindą sudaro dvi dalys: Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nusprenddamas, kad Reglamento Nr. 1083/2006 100 straipsnis taikytinas šioje byloje dėl procedūros, kurios reikia laikytis, ir konkrečiai dėl termino, kurio reikia paisyti, priimant sprendimą dėl finansinio koregavimo, nors, pirma, nagrinėjamu atveju taikytina nuostata turėjo būti iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalis ir, antra, taikytinuose Sąjungos teisės aktuose nenumatytas joks terminas, per kurį Komisija turi priimti sprendimą dėl finansinio koregavimo.

52 Pirmojo pagrindo pirmoje dalyje Komisija kaltina Bendrąjį Teismą neteisingai aiškinus ir taikius įvairių nagrinėjamų reglamentų pereinamojo laikotarpio nuostatas. Taigi, pirma, Bendrasis Teismas nepaisė Reglamento Nr. 1083/2006 105 straipsnio 1 dalies taikymo srities, nes iš šios nuostatos matyti, kad projektams, bendrai finansuojamiems pagal ankstesnę tvarką, taikytą prieš 2006 m. priimant naująjį pagrindinį reglamentą, ir toliau visiškai taikoma ši tvarka iki jų užbaigimo, nepaisant to, ar tai būtų jų tęsimas, ar pakeitimas, įskaitant visišką ar dalinį jų panaikinimą. Antra, Bendrasis Teismas klaidingai aiškino Reglamento Nr. 1083/2006 108 straipsnio antrą pastraipą.

53 Anot Komisijos, Reglamento Nr. 1083/2006 105 straipsnyje „Pereinamojo laikotarpio nuostatos“ numatyta teisės aktų, susijusių su Sanglaudos fondu, kaita laiko atžvilgiu. Iš šio reglamento 108 straipsnio dėl reglamento įsigaliojimo matyti, kad vien bendrai finansuojami projektai, patvirtinti pagal naujas taisykles, taikytinas 2007–2013 m. laikotarpiu, patenka į šio reglamento taikymo sritį. Šiuo 108 straipsniu siekiama atidėti tam tikrų naujojo pagrindinio reglamento nuostatų taikymą iki vėlesnės datos, t. y. 2007 m. sausio 1 d., jų įsigaliojimą 2007–2013 m. laikotarpio programoms nustačius 2006 m. rugpjūčio 1 d. Taigi Reglamento Nr. 1083/2006 nuostatos, taikytinos nuo šio reglamento įsigaliojimo, iš esmės yra susijusios su programavimu, o nuostatos, kurios gali būti taikytinos tik nuo 2007 m. sausio 1 d., iš esmės susijusios su finansų ir biudžeto valdymu.

- 54 Šios specialios pereinamojo laikotarpio nuostatos paaiškinamos tuo, kad pagrindiniai teisės aktai dėl Sanglaudos fondo skirtingai susiję su vėlesniais programavimo laikotarpiais (2000–2006 m., 2007–2013 m., 2014–2020 m.), susietais su Sąjungos finansinėmis programomis. Šiuose pagrindiniuose teisės aktuose taip pat yra materialinių ir procedūrinių normų dėl Sąjungos pagal sanglaudos politiką skiriamų finansinių įnašų programavimo, vykdymo ir kontrolės, o šios normos, kalbant apie kiekvieną programavimo laikotarpį, sudaro neatskiriamą teisės normų visumą.
- 55 Šiomis aplinkybėmis skundžiamo sprendimo 26 punkte Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad pagal Reglamento Nr. 1083/2006 108 straipsnio antrą pastraipą jo 100 straipsnis „taikomas nuo 2007 m. sausio 1 d., įskaitant ankstesnes nei 2007–2013 m. laikotarpio programas.“ Iš tiesų, vadovaujantis Reglamento Nr. 1083/2006 105 straipsniu, patvirtinto projekto pagal 2000–2006 m. programavimo laikotarpį, kaip nagrinėjamu atveju, finansiniam koregavimui *ratione temporis* taikytina procedūrinė nuostata yra ne šio reglamento 100 straipsnio 5 dalis, o iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalis.
- 56 Antroje pirmojo pagrindo dalyje Komisija pažymi, kad Reglamento Nr. 1083/2006 100 straipsnio formuluotė skiriasi nuo iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio formuluotės.
- 57 Taigi pagal šio 100 straipsnio 5 dalį Komisijai ir valstybei narei nepavykus susitarti „Komisija priima sprendimą dėl finansinio koregavimo per šešis mėnesius nuo posėdžio datos“.
- 58 Tačiau pagal iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalį ispanų kalba „pasibaigus Komisijos nustatytum terminui <...> nesusitarus per trijų mėnesių laikotarpį Komisija priima sprendimą“.
- 59 Taigi šioje nuostatoje nenumatytas joks terminas, per kurį Komisija turi priimti sprendimą, o tik nustatytas terminas, per kurį Komisija ir atitinkama valstybė narė turi stengtis pasiekti susitarimą. Terminas, per kurį turi būti priimtas galutinis sprendimas dėl finansinio koregavimo, nebuvimą patvirtina ne vienas Teisingumo Teismo sprendimas dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF).
- 60 Todėl Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, skundžiamo sprendimo 22 punkte nuspręsdamas, kad Komisija turėjo priimti sprendimą dėl finansinio koregavimo per nustatytą terminą.
- 61 Ispanijos Karalystė mano, kad apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antra dalis yra nepriimtina, nes Komisija nenurodė jokie teisinio argumento, galinčio patvirtinti, kad skundžiamo sprendimo 22–27 punktuose padaryta teisės klaida, o vien teigia, kad ji neprivalėjo priimti ginčijamo sprendimo per tam tikrą terminą.
- 62 Šios valstybės narės nuomone, ši dalis bet kuriuo atveju yra nepagrįsta.
- 63 Dėl pirmos šio pagrindo dalies pažymėtina, kad ji yra nereikšminga, nes skundžiamo sprendimo rezoliucinė dalis yra pakankamai teisiškai pagrįsta, neatsižvelgiant į tai, ar nagrinėjamu atveju taikytinas terminas yra trys mėnesiai, numatytas iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalyje, ar šešių mėnesių terminas pagal Reglamento Nr. 1083/2006 100 straipsnio 5 dalį. Ši dalis taip pat yra nepagrįsta.

2. Teisingumo Teismo vertinimas

64 Pirmiausia reikia išnagrinėti apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antrą dalį dėl Bendrojo Teismo padarytos teisės klaidos nusprendus, kad nuo 2000 m. Komisija privalo laikytis tam tikro termino, kai priima sprendimą dėl finansinio koregavimo struktūrinių fondų srityje. Šio pagrindo pirmos dalies dėl tariamo Bendrojo Teismo padaryto Sąjungos teisės pažeidimo, susijusio su šio termino taikymo tvarka, analizė atitinkamai bus atlikta vėliau.

a) Dėl pirmojo pagrindo antros dalies

i) Dėl priimtinumų

65 Kalbant apie pirmojo pagrindo antros dalies priimtinumą, reikia atmesti šiuo klausimu Ispanijos Karalystės pateiktą nepriimtinumą grindžiamą prieštaravimą.

66 Žinoma, remiantis nusistovėjusia teismo praktika, apeliaciniame skunde turi būti aiškiai nurodyti sprendimo, kurį prašoma panaikinti, ginčijamos dalys ir konkretūs teisiniai argumentai, kuriais paremtas šis prašymas (žr., be kita ko, 2000 m. liepos 4 d. Sprendimo *Bergaderm ir Goupil / Komisija*, C-352/98 P, EU:C:2000:361, 34 punktą; 2003 m. kovo 6 d. Sprendimo *Interporc / Komisija*, C-41/00 P, EU:C:2003:125, 15 punktą ir 2006 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Reynolds Tobacco ir kt. / Komisija*, C-131/03 P, EU:C:2006:541, 49 punktą).

67 Tačiau nagrinėjamu atveju Komisija ne vien pakartoja ar pažodžiui perkelia pagrindus ir argumentus, kuriuos ji buvo pateikusi Bendrajame Teisme, o Teisingumo Teisme ginčija Bendrojo Teismo skundžiamame sprendime atliktą Sąjungos teisės aiškinimą ar taikymą.

68 Iš tiesų, grįsdama apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antrą dalį Komisija iš esmės tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė Sąjungos teisę, nuspręsdamas, kad joje numatytas terminas, kurio ši institucija privalo laikytis, kai atlieka finansinį koregavimą, ir apeliaciniame skunde nurodo teisinius argumentus, kuriais remiasi šiuo klausimu.

69 Darytina išvada, kad Komisijos pateikto pirmojo pagrindo antra dalis priimtina.

ii) Dėl esmės

70 Dėl pirmojo pagrindo antros dalies pagrįstumo reikia priminti, jog Teisingumo Teismas ne kartą yra nusprendęs, kad nors Sąjungos teisės aktuose, galiojusiuose iki 1999 m. pabaigos, nenustatytas terminas, per kurį Komisija turi priimti sprendimą dėl finansinio koregavimo, toks teisinis terminas numatytas nuo 2000 m. taikytinuose Sąjungos teisės aktuose (žr. 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 75–82 punktus; 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 75–82 punktus; 2014 m. spalio 22 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-429/13 P, EU:C:2014:2310, 29 punktą; 2014 m. gruodžio 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-513/13 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2014:2412, 36 punktą; 2015 m. birželio 24 d. Sprendimo *Vokietija / Komisija*, C-549/12 P ir C-54/13 P, EU:C:2015:412, 81 punktą ir 2015 m. birželio 24 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-263/13 P, EU:C:2015:415, 50 punktą).

71 2015 m. birželio 24 d. Sprendime *Vokietija / Komisija* (C-549/12 P ir C-54/13 P, EU:C:2015:412, 96 punktas) ir 2015 m. birželio 24 d. Sprendime *Ispanija / Komisija* (C-263/13 P, EU:C:2015:415, 60 punktas) Teisingumo Teismas, be to, kvalifikavo šią teismo praktiką kaip „nusistovėjusią“.

- 72 Todėl skundžiamo sprendimo 22 punkte nusprendamas, kad priimdama sprendimą dėl finansinio koregavimo, susijusio su Sanglaudos fondo lėšomis, Komisija nuo 2000 m. turi laikytis tam tikro termino, Bendrasis Teismas nepadarė jokios teisės klaidos, o tik taikė Teisingumo Teismo praktiką šioje srityje.
- 73 Šiomis aplinkybėmis reikia pažymėti, kad Komisijos argumentams, nurodytiems siekiant paneigti šią teismo praktiką, negalima pritarti.
- 74 Pirma, vertinant tokio sprendimo kaip nagrinėjamas šioje byloje atitiktį formaliems reikalavimams neturi reikšmės Komisijos teiginys, kad išvada, jog nuo 2000 m. priimdama sprendimą dėl finansinio koregavimo Sanglaudos fondo srityje ši institucija turi laikytis teisės aktuose nustatyto termino, prieštarautų ne vienam Teisingumo Teismo sprendimui. Taigi iš šių sprendimų matyti, kad Teisingumo Teismas atmetė argumentą, kurį įvairios valstybės narės siejo su tuo, kad priimdama ginčijamą sprendimą Komisija praleido šiuo tikslu numatytą terminą.
- 75 Iš tiesų, viena vertus, šiuo klausimu Komisijos nurodyti 1988 m. sausio 27 d. Sprendimas *Danija / Komisija* (349/85, EU:C:1988:34, 19 punktas), 1993 m. spalio 6 d. Sprendimas *Italija / Komisija* (C-55/91, EU:C:1993:832, 69 punktas), 1996 m. liepos 4 d. Sprendimas *Graikija / Komisija* (C-50/94, EU:C:1996:266, 6 punktas) ir 1999 m. balandžio 22 d. Sprendimas *Nyderlandai / Komisija* (C-28/94, EU:C:1999:191, 51 punktas) susiję su Sąjungos teisės aktais dėl EŽŪOGF, kuriuose tada nebuvo jokios nuostatos, kuri galėtų būti laikoma panašia į Sąjungos teisės normas, dėl kurių Teisingumo Teismas padarė pirmesniame punkte nurodytą išvadą.
- 76 Be to, EŽŪOGF srities teisės aktai, reikšmingi Komisijos nurodytose bylose, buvo taikytini gerokai prieš 2000 m., o tai reiškia, kad Teisingumo Teismo priimti sprendimai šiose bylose neturi jokios įtakos teismo praktikai, kurią Komisija siekia paneigti šiame apeliaciniame skunde.
- 77 Kita vertus, dėl Komisijos taip pat nurodytos 2010 m. sausio 22 d. Nutarties *Graikija / Komisija* (C-43/09 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2010:36) pakanka pažymėti, kad nei Reglamentas Nr. 1386/2002, nei Reglamentas Nr. 1083/2006 *ratione temporis* netaikytinas byloje, kurioje priimta ši nutartis.
- 78 Antra, reikia konstatuoti, kad Komisijos teiginys yra pagrįstas iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalies formuluote ispanų kalba, pagal kurią joje numatytas trijų mėnesių terminas siejamas su susitarimo tarp šalių nebuvimu.
- 79 Taigi, kaip Teisingumo Teismas pažymėjo 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija* (C-192/13 P, EU:C:2014:2156) ir 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija* (C-197/13 P, EU:C:2014:2157) 52 ir 53 punktuose, šios nuostatos prasmė skiriasi atsižvelgiant į jos kalbines versijas, nes iš jos versijos prancūzų kalba matyti, kad joje numatytas trijų mėnesių terminas susijęs su sprendimo dėl finansinio koregavimo priėmimu.
- 80 Tuo remdamasis Teisingumo Teismas šių sprendimų 55 punkte padarė išvadą, kad, siekiant užtikrinti vienodą to paties teisės akto, kurio kalbinės versijos skirtingos, aiškinimą ir taikymą, atitinkama nuostata turi būti aiškinama atsižvelgiant ne į konkrečią kalbinę versiją, bet į teisės akto, kurio dalis ji yra, priėmimo aplinkybes ir tikslą.
- 81 Be to, atlikęs sisteminę reikšmingų Sąjungos teisės aktų analizę Teisingumo Teismas juos aiškino taip, kad nuo 2000 m. Komisija, priimdama sprendimą dėl finansinio koregavimo, privalo laikytis teisės aktuose nustatyto termino (žr. 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 56–82 punktus ir 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 56–82 punktus).
- 82 Trečia, Komisijos teiginys yra prieštaringas.

- 83 Iš tiesų ši institucija pati praeityje ne kartą išreiškė visiškai priešingą požiūrį, palyginti su tuo, kurio laikosi nagrinėjant šį apeliacinį skundą.
- 84 Kaip Teisingumo Teismas jau pažymėjo 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendime *Ispanija / Komisija* (C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 81 punktą) ir 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendime *Ispanija / Komisija* (C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 81 punktą), Reglamento Nr. 1386/2002 18 straipsnis, pagal kurį Komisija nustatė iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 įgyvendinimo tvarką, gali būti suprantamas tik kaip patvirtinantis teisės aktuose nustatyto termino buvimą siekiant priimti sprendimą dėl finansinio koregavimo.
- 85 Be to, kaip Teisingumo Teismas pažymėjo šių sprendimų 83 punkte, identiškas aiškinimas darytinas remiantis formuluote, pačios Komisijos vartojama komunikate (2011) C 332/01 Europos Parlamentui, Tarybai ir Audito Rūmams – 2010 finansinių metų Europos Sąjungos metinės ataskaitos (OL C 332, 2011, p. 1), kurio 63 puslapyje dėl finansinių koregavimų pagal sanglaudos politiką įgyvendinimo nurodyta, kad kai valstybė narė nesutinka su Komisijos reikalaujama ar siūloma korekcija pasibaigus formaliai prieštaravimo procedūrai su valstybe nare, kuri apima mokėjimų pagal programą sustabdymą, „Komisija per tris mėnesius nuo oficialaus valstybės narės išklauso (per šešis mėnesius 2007–2013 m. programų atveju) priima oficialų sprendimą dėl finansinės korekcijos ir pateikia vykdomąjį raštą sumoms išieškoti, kad atgautų lėšas iš valstybės narės“.
- 86 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pirmojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- b) Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo pirmos dalies
- 87 Pirmojo apeliacinio skundo pagrindo pirma dalis iš esmės susijusi su klausimu, ar, kaip tvirtina Komisija, iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalis, galiojusi 2000–2006 m., reglamentuoja procedūrą, *ratione temporis* taikytiną ginčijamam sprendimui, todėl Bendrasis Teismas klaidingai taikė Reglamento Nr. 1083/2006 100 straipsnį, kuriuo pakeistas iš dalies pakeistas Reglamentas Nr. 1164/94.
- 88 Šiuo klausimu Komisijos nurodyti argumentai grindžiant apeliacinį skundą nepagrįsti.
- 89 Reikia priminti, jog Teisingumo Teismas ne kartą nusprendė, kad remiantis Reglamento Nr. 1083/2006 108 straipsniu jo 100 straipsnis taikytinas nuo 2007 m. sausio 1 d., įskaitant iki šios datos patvirtintas programas, kurios tebevykdomos (žr. 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 98 punktą; 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 98 punktą; 2014 m. spalio 22 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-429/13 P, EU:C:2014:2310, 31 punktą; 2014 m. gruodžio 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-513/13 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2014:2412, 45 punktą; 2015 m. birželio 24 d. Sprendimo *Vokietija / Komisija*, C-549/12 P ir C-54/13 P, EU:C:2015:412, 84 punktą ir 2015 m. birželio 24 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-263/13 P, EU:C:2015:415, 53 punktą).
- 90 Šiomis aplinkybėmis reikia pažymėti, kad minėto reglamento 108 straipsnio antros dalies formuluotė nepalieka jokių abejonių dėl jos prasmės ir taikymo apimtys. Taigi pagal jo pirmą sakinį jame nurodytos nuostatos taikytinos nuo 2006 m. rugpjūčio 1 d. „tik 2007–2013 m. laikotarpio programoms“. Priešingai, pagal jo antrą sakinį „kitos nuostatos taikomos nuo 2007 m. sausio 1 d.“, nepateikiant jokios kitos nuorodos, todėl jis suformuluotas bendrai.
- 91 Taigi tarp „kitų nuostatų“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1083/2006 108 straipsnio antrą pastraipą, yra šio reglamento 100 straipsnis, kuris dėl to taikytinas nuo 2007 m. sausio 1 d.

- 92 Toks šio 100 straipsnio „Procedūra“ taikymas pateisinamas juo labiau dėl to, kad jis atitinka principą, jog procedūrinės teisės normos taikomos iš karto (žr., be kita ko, 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 98 punktą ir 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 98 punktą).
- 93 Be to, nagrinėjamu atveju iš jokios ginčo aplinkybės nematyti, kad nauja teisės norma buvo taikyta teisei situacijai, atsiradusiai ir galutinai susiklosčiusiai galiojant ankstesniam teisės aktui. Priešingai, Komisija pradėjo finansinio koregavimo procedūrą tik po Reglamento Nr. 1083/2006 įsigaliojimo datos, o šalių posėdis įvyko net po maždaug trejų su puse metų nuo tada, kai taikomas šio reglamento 100 straipsnis.
- 94 Kiek Komisija remiasi argumentu dėl Reglamento Nr. 1083/2006 105 straipsnio 1 dalies, reikia pažymėti, kad šia nuostata siekiama nustatyti pereinamojo laikotarpio priemones Sanglaudos fondui, patvirtintas remiantis iki 2006 m. gruodžio 31 d. galiojusiais Sąjungos teisės aktais, bet kurios buvo toliau vykdomos po šios datos ir kurių pabaigos data yra vėlesnė.
- 95 Tai darant, numatytos pereinamojo laikotarpio priemonės yra taikomos šiuo klausimu taikytinoms materialinės teisės normoms, be to, tai matyti ir iš sąvokos „parama“ ir „projektas“ vartojimo šiame 105 straipsnyje, kaip ir iš jo 2 ir 3 dalių turinio, o ne procedūrinėms normoms, kurioms turi būti taikoma bendra taisyklė, priminta šio sprendimo 92 punkte.
- 96 Todėl ši pereinamojo laikotarpio nuostata, nurodyta Reglamento Nr. 1083/2006 105 straipsnyje, netaikytina procedūriniam terminui, kurio Komisija turi laikytis priimdama sprendimą dėl finansinio koregavimo pagal šį reglamentą.
- 97 Taip pat reikia pažymėti, kad ir loginiu, ir praktiniu požiūriu nebūtų jokios prasmės, jeigu Reglamento Nr. 1083/2006 100 straipsnis, kuriuo Komisija įpareigojama priimti sprendimą dėl finansinio koregavimo per šešis mėnesius po posėdžio, būtų taikomas nuo 2007 m. sausio 1 d., bet tik 2007–2013 m. kampanijos programoms, kaip teigia Komisija. Iš tiesų dėl šios 2007–2013 m. kampanijos finansinio koregavimo klausimas kyla ne nuo 2007 m., o tik praėjus keleriems metams, užbaigiant projektus. Todėl šio reikalavimo taikymas dėl termino, kaip nurodyta šio reglamento 100 straipsnyje, nuo 2007 m. pradžios turi veiksmingą poveikį, tik jeigu ši norma taikoma šią dieną jau vykstančiai kampanijai.
- 98 Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas nepažeidė Sąjungos teisės, skundžiamo sprendimo 29 punkte taikydamas Reglamento Nr. 1083/2006 100 straipsnio 5 dalį.
- 99 Bet kuriuo atveju, net jeigu, kaip teigia Komisija, nagrinėjamu atveju būtų taikomos ne Reglamento Nr. 1083/2006 100 straipsnio 5 dalies nuostatos, o iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalies nuostatos kartu su Reglamento Nr. 1386/2002 18 straipsnio 3 dalimi, vis dėlto akivaizdu, kad ši institucija, priimdama ginčijamą sprendimą, juo labiau nesilaikė reikalavimų dėl termino, nurodytų pastarosiose dviejose nuostatose.
- 100 Iš tiesų iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalyje, taikomoje kartu su Reglamento Nr. 1386/2002 18 straipsnio 3 dalimi, numatyta, kad priimdama sprendimą dėl finansinio koregavimo Komisija privalo laikytis trijų mėnesių termino, skaičiuojamo nuo posėdžio datos (žr. 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 95 ir 102 punktus ir 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 95 ir 102 punktus).
- 101 Todėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo pirmą dalį taip pat reikia atmesti, taigi visas pirmasis pagrindas yra nepagrįstas.

B – Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo

1. Šalių argumentai

- 102 Antrajame pagrinde Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nuspręsdamas, kad šiai institucijai nustatytas terminas priimti sprendimą dėl finansinio koregavimo yra privalomas ir kad jo nesilaikymas reiškia esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimą, dėl to praleidus šį terminą priimtas sprendimas yra negaliojantis.
- 103 Komisija nurodo, kad šį pagrindą ji pateikė tik papildomai, jeigu Teisingumo Teismas atmestų pagrindinį jos apeliacinio skundo pagrindą dėl to, kad ši institucija turi priimti ginčijamą sprendimą per Reglamento Nr. 1083/2006 100 straipsnio 5 dalyje nustatytą terminą, arba pritartų Komisijos aiškinimui, kad šis reglamentas netaikytinas *ratione temporis*, tačiau nuspręstų, kad iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalimi nustatytas terminas priimti sprendimą.
- 104 Abiem šiais atvejais Komisija ginčija skundžiamo sprendimo motyvus dėl šiai institucijai nustatyto termino pobūdžio siekiant priimti sprendimą dėl finansinio koregavimo.
- 105 Anot Komisijos, skundžiamo sprendimo 28, 30, 31 ir 33–36 punktuose nukrypta nuo „nusistovėjusios“ Teisingumo Teismo praktikos, kurios anksčiau laikėsi Bendrasis Teismas. Šiuo aspektu Komisija nurodo kelis Teisingumo Teismo sprendimus, priimtus dėl EŽŪOGF, kuriais remiantis matyti, kad nėra jokio privalomo termino priimti sprendimą dėl finansinio koregavimo. Toks požiūris būtų suderinamas su pagrindiniu sprendimo dėl finansinio koregavimo tikslu – apsaugoti finansinius Sąjungos interesus, nes Komisija privalo užtikrinti, kad šiomis aplinkybėmis patirtos išlaidos atitiktų Sąjungos teisę.
- 106 Aplinkybė, kad nėra numatyta jokia sankcija šio termino nesilaikymo atveju, turi būti aiškinama taip, kad jis nėra privalomas, o tik orientacinis.
- 107 Todėl termino nesilaikymas neturi įtakos Komisijos sprendimo teisėtumui, nebent valstybė narė įrodo, kad dėl delsimo priimti šį sprendimą pažeisti jos interesai. Tačiau paprastai delsimas atsiranda dėl to, kad reikia tęsti dialogą su atitinkama valstybe nare, ir dėl to, kad ši valstybė pateikia naujos informacijos įvykus posėdžiui, o tai reiškia, kad bus tinkamai atsižvelgta į valstybės narės interesus. Nagrinėjamu atveju Ispanijos Karalystė nenurodė, kaip termino pažeidimas jai sukėlė žalos, ir bet kuriuo atveju termino viršijimas negali būti laikomas nepagrįstu.
- 108 Iš to Komisija daro išvadą, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, panaikindamas ginčijamą sprendimą dėl to, kad Komisija jį priėmė praleidusi terminą.
- 109 Ispanijos Karalystė teigia, kad Komisijos pateiktą antrąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

2. Teisingumo Teismo vertinimas

- 110 Siekiant priimti sprendimą dėl šio pagrindo, Komisijos vertinamo kaip papildomo, jeigu nebūtų pritarta pirmajam pagrindui, pagrįstumo, reikia pažymėti, kad dėl tų pačių priežasčių, kurios nurodytos šio sprendimo 74–76 punktuose, argumentai, kuriuos ši institucija pateikia remdamasi 1988 m. sausio 27 d. Sprendimu *Danija / Komisija* (349/85, EU:C:1988:34, 19 punktas), 1993 m. spalio 6 d. Sprendimu *Italija / Komisija* (C-55/91, EU:C:1993:832, 69 punktas), 1996 m. liepos 4 d. Sprendimu *Graikija / Komisija* (C-50/94, EU:C:1996:266, 6 punktas) ir 1999 m. balandžio 22 d. Sprendimu *Nyderlandai / Komisija* (C-28/94, EU:C:1999:191, 51 punktas), yra nereikšmingi.

- 111 Be to, reikia konstatuoti, kad skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas taikė pagrindinius Teisingumo Teismo praktikoje suformuluotus principus, kaip matyti iš 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija* (C-192/13 P, EU:C:2014:2156) ir 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija* (C-197/13 P, EU:C:2014:2157).
- 112 Ši Teisingumo Teismo praktika pagrįsta ne tik visų Sąjungos teisės aktų dėl Sanglaudos fondo sistemos ir tikslo analize (šių sprendimų 56–84 punktai), bet ir kitais argumentais, kaip antai racionalių ir apdairių Sąjungos ir valstybių narių biudžetų valdymu ir gero administravimo ir lojalaus bendradarbiavimo tarp institucijų ir valstybių narių laikymusi (šių sprendimų 86–88 punktai). Teisingumo Teismas taip pat atkreipė dėmesį, kad jo pateiktas aiškinimas negali sukelti kokių nors praktinių nepatogumų, nes juo Komisijai paliekama pakankamai laiko, kad tinkamai priimtų sprendimą (tų pačių sprendimų 85 punktas).
- 113 Konkrečiai dėl sankcijos, jeigu Komisija nesilaiko jai nustatyto termino priimti sprendimą dėl finansinio koregavimo, Teisingumo Teismas 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija* (C-192/13 P, EU:C:2014:2156) ir 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija* (C-197/13 P, EU:C:2014:2157) 102 punkte nusprendė, kad, priešingai, nei teigė Komisija, aplinkybė, kad reikšminguose Sąjungos teisės aktuose aiškiai nenumatyta, jog termino, nustatyto sprendimui dėl finansinio koregavimo priimti, nesilaikymo atveju Komisija nebegali priimti tokio sprendimo, yra nereikšminga, nes termino, per kurį turi būti priimtas toks sprendimas, nurodymo pakanka savaime.
- 114 Šių sprendimų 103 punkte Teisingumo Teismas toliau nurodė, kad procedūrinių normų dėl nepalankaus akto priėmimo nesilaikymas yra esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimas, kurį Sąjungos teismas turi nagrinėti net savo iniciatyva, ir kad tai, jog Komisija nepriėmė ginčijamo sprendimo per Sąjungos teisės aktų leidėjo nustatytą terminą, reiškia esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimą.
- 115 Nuo tada ši teismo praktika ne kartą pakartota Teisingumo Teismo, kaip matyti būtent iš 2014 m. spalio 22 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija* (C-429/13 P, EU:C:2014:2310), 2014 m. gruodžio 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija* (C-513/13 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2014:2412), 2015 m. birželio 24 d. Sprendimo *Vokietija / Komisija* (C-549/12 P ir C-54/13 P, EU:C:2015:412) ir 2015 m. birželio 24 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija* (C-263/13 P, EU:C:2015:415).
- 116 Šiomis aplinkybėmis reikia pažymėti, kad šioje byloje nagrinėjamas terminas Sąjungos teisės aktų leidėjo nustatytas aiškiai ir tiksliai ir kad, priešingai, nei buvo numatyta Reglamente Nr. 1303/2013, Reglamente Nr. 1083/2006 šiuo klausimu neatsižvelgiama į dialogo tęsimą tarp šalių po posėdžio.
- 117 Taigi, teisinėje Sąjungoje jos teismai turi užtikrinti tokios bendrojo pobūdžio normos laikymąsi, prireikus net savo iniciatyva nurodydami bet kokią jos pažeidimą. Iš tiesų teisėtumo ir teisinio saugumo principais draudžiama, kad Sąjungos reglamente numatytas terminas priimti neigiamą sprendimą būtų vertinamas kaip vien orientacinis, ir jei akto rengėjas jį pažeistų, tai neturėtų įtakos jo galiojimui.
- 118 Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas negali būti kaltinamas padaręs teisės klaidą dėl to, kad rėmėsi šioje srityje nusistovėjusia Teisingumo Teismo, kad panaikintų ginčijamą sprendimą dėl pagrindinių procedūrinių reikalavimų pažeidimo, o tai reiškia, kad antrąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti.
- 119 Kadangi nė vienam iš Komisijos pagrindų negalima pritarti, reikia atmesti visą apeliacinį skundą.

VI – Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 120 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.

- 121 Šio reglamento 138 straipsnio 1 dalyje, taikomoje apeliaciniame procese pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, nustatyta, kad pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo.
- 122 Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, o Ispanijos Karalystė prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas, Komisija padengia bylinėjimosi išlaidas.
- 123 Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalyje, taikomoje apeliaciniame procese pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, numatyta, kad į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.
- 124 Todėl Nyderlandų Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (dešimtoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. Europos Komisija padengia bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Nyderlandų Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.